

راز پرواز نخستین خلبان دختربسیجی

بی صبرانه انتظار می کشید تا لحظه پرواز فرا رسد، شوق پریدن در چشمانش موج می زد. نگاهی به آسمان انداخت، آسمان بی آرایش و پاک، همه چیز برای یک پرواز موفق مهیا بود. پرواز برایش معنای دیگر داشت از ارتفاع و قدم نهادن در آسمان بیمی نداشت عزم و اراده اش را راسخ کرد و شجاعانه در سرزمین آرزوهای کودکی اش قدم برداشت. فاطمه فتحنژاد اولین دختربسیجی است که در سن 17 سالگی موفق شده با هواپیمای سبک جایروکوپتر بر فراز تهران پرواز کند.

دوران کودکی تان را چگونه گذراندید؟

دوران کودکی ام را در خانواده ای مذهبی، شاد و صمیمی سپری کردم، در آن دوران دختربسیجی پرهیاهو و سرشار از شیطنتهای کودکی بودم و اکنون که در مقطع دبیرستان و پیش دانشگاهی تحصیل می کنم با این که دیگر بازیگوش نیستم اما هنوز هیجانانگیز کودکی در من دیده می شود.

چند ساله بودید که با خلبانی و پرواز با هواپیما آشنا شدید؟

در سن 17 سالگی در شهریورماه همین امسال بود که تمرینات پرواز را شروع کردم فقط دو مرتبه کایت سواری را به صورت تفریحی تجربه کرده بودم. از چندسالگی مشغول فعالیت در حوزه بسیج شدید و مشوق اصلی تان برای راه یافتن به بسیج چه کسی بود؟

همیشه تمایل زیادی داشتم که عضو فعال بسیج باشم و از دوران تحصیل و مدرسه هم فعالیت بسیج را آغاز کردم و هم اکنون سه سال است که عضو تخصصی بسیج یگان هوایی مجموعه هوافضایی سپهر هستم و برای راه یافتن به بسیج، مشوق اصلی ام برادرم بود زیرا برادرم از کودکی عضو فعال بسیج بود و در بخش سقوط آزاد فعالیت داشت و به خاطر این که برادرم با گلایدر و پاراگلایدر پرواز می کرد من هم مشتاق شدم در این زمینه فعالیت کنم.

اولین پروازی که با هواپیما داشتید چه زمانی بود؟

نیمه اول شهریور سال 89 بود.

دوره‌های خلبانی را چگونه گذرانید؟

در ابتدا قرار بود که دوره‌های بازی راپل را بگذرانم اما سپس تصمیم گرفتم مدرک خلبانی را اخذ کنم تا آن زمان برای آموزش خلبانی، به زنان مجوز نمی‌دادند. از طرف دیگر خانواده‌ام با مجموعه هوافضایی سپهر در ارتباط بودند و هنگامی که علاقه و اشتیاق مرا برای فعالیت در این رشته دیدند بعد از گذراندن و سپری کردن مراحل مانند تست مدیکال پزشکی (نوار قلب، نوارمغز) و بررسی کامل سلامت جسمی برای گرفتن مجوز اقدام کردم و قبل از شهریورماه امسال برای اولین پرواز، دوره‌های تئوری پرواز را آموزش دیدم اما هیچ پروازی نداشتم و از شهریور ماه به بعد پرواز عملی را آغاز کردم و تقریباً روزی یک ساعت با هواپیما پرواز می‌کردم و به طور کلی بعد از آموزش 27 ساعت دوره عملی و تمرین توانستم با هواپیمای سبک جایروکوپتر پرواز کنم.

چه کسانی در این زمینه شما را حمایت و تشویق کرده‌اند؟

پدر و مادرم نقش مؤثری در این مسئله داشتند آنها مشوقان اصلی من در رسیدن به اهدافم بودند. پدرم هر روز صبح مرا به مجتمع هوافضایی سپهر می‌برد و در آنجا منتظر می‌ماند تا آموزش دوره‌ام را سپری کنم، همراهی ایشان در موفقیت من تأثیر بسزایی داشته است و هنگامی که آنها استعداد را در من دیدند و پیگیری‌ها و پشت کار مرا متوجه شدند به اهداف من بها داده و مرا کمک کردند.

به غیر از خلبانی به چه فعالیت‌های دیگری مشغول هستید؟

تا قبل از انتخاب رشته خلبانی با هواپیما، در رشته کارتینگ (ماشین مسابقه‌ای تک نفره) فعالیت می‌کردم و ورزش‌هایی مانند دوچرخه‌سواری، شنا و اسکیت هم انجام می‌دادم.

ویژگی‌های هواپیمای سبک (جایروکوپتر) و پرواز با آن چگونه بود؟

جایروکوپتر وسیله‌ای مابین هواپیما و هلی‌کوپتر است. از لحاظ کارایی یک سری قابلیت‌های هواپیما و یک سری قابلیت‌های هلی‌کوپتر را دارد، این وسیله قدرت مانور بالایی داشته و هزینه‌اش نسبت به هواپیماهای دیگر کمتر است، جایروکوپتر یک هواپیمای دونفره است و پرواز با آن نسبت به هواپیما و هلی‌کوپتر آسانتر است.

در چه ارتفاعی از زمین با هواپیما پرواز کردید. از ارتفاع زیاد نمی‌ترسیدید؟

در مجموعه هوافضایی سپهر یک دور ترافیکی وجود دارد و من مجاز بودم که در آن دور ترافیکی پرواز کنم و در این دور ترافیکی هر وسیله پروازی تا یک ارتفاع خاصی اجازه پرواز دارد و من در پرواز با جایروکوپتر در ارتفاع 5 هزار و 700 پا از سطح دریا مجاز بودم.

اصلاً ترسی از ارتفاع زیاد نداشتم و علت اصلی موفقیت در این رشته شجاعت و نداشتن ترس و استرس است.

هنگام پرواز با جایروکوپتر برای اولین بار بر فراز تهران چه احساسی داشتید؟

پرواز با هواپیما حدود 15 دقیقه طول کشید و من سه رایت (سه دور) در دور ترافیک مجتمع چرخش کردم در آن لحظه که می‌خواستم از زمین بلند شوم و به پرواز درآیم خیلی هیجان بالایی داشتم و توکل به خدا کردم در میان آسمان و زمین که بودم فقط خود را با خداوند تنها احساس می‌کردم.

خلبانی با هواپیما چه جذابیتی برایتان دارد؟

پرواز با هواپیما جذابیت زیاد و هیجان‌ناز خاص خودش را دارد. وقتی پرواز می‌کنیم در سه بعد قرار می‌گیریم زیرا رانندگی با ماشین دارای 2 بعد است اما در پرواز با هواپیما علاوه بر خصوصیات رانندگی ارتفاع هم به آن اضافه می‌شود.

چه نگاهی به زندگی و پرواز دارید؟

نگاه و انگیزه من به پرواز این بود که در این رشته موفق شوم. من تصمیم گرفتم با تلاش در این عرصه و قدم گذاشتن در این راه، آموزش‌های لازم را دیده و به زنانی که آرزوی پرواز دارند، آموزش دهم و قصد دارم راه را هموار کنم تا همه زنان در این عرصه موفق باشند.

پرواز با هواپیما برایتان چه مفهومی دارد؟

پرواز کردن یعنی از زمین و مادیات دور شدن و به خداوند نزدیک شدن.

چه آرزویی دارید؟

عاقبت به‌خیری از بزرگترین آرزوهای من است و امیدوارم هرکسی که در راه خدا قدم می‌گذارد عاقبت به‌خیر شود و اینکه روزی برسد که من بتوانم پرچم پرافتخار مسلمانان را از طرف همه مسلمانان کشور با سربلندی به دست امام زمان (عج) برسانم.

یک جوان موفق برای رسیدن به موفقیت به چه چیزی نیاز دارد؟

اول توکل به خدا، بعد اینکه هر هدفی را انتخاب کرده سعی کند با تلاش و پشتکار به اهدافش رسیده و بدون توکل به خدا انسان به هیچ مقام و جایگاهی نخواهد رسید.

دوست دارید در زمینه خلبانی تا چه مرحله‌ای پیش روید؟

در سن 17 سالگی با جایروکوپتر شروع کردم و هر چقدر که زمان می‌گذرد دوست دارم با هواپیماهای بزرگتر تجربه کسب کنم بعد از آن کایت سواری و پلیکان را دوست دارم تا بتوانم پیشرفت کنم زیرا پرواز با آنها قدرت بالایی می‌خواهد و بسیار سخت است و قصد

دارم در دانشگاه در یکی از رشته‌های مرتبط با هوا و فضا ادامه تحصیل داده و شاخه ماکت سازی هواپیما را ادامه دهم و بعد از آن پرواز با هواپیماهای شکاری و جت را نیز تجربه کنم.